

A Fővárosi Ítéletábra a Kovács Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Tarján Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. június 17-én kelt 8.G.42.358/2012/22. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes és a G.... Kft. 2010. február 15-én Általános Fuvarozási és Szállítmányozási Szerződést kötöttek, amelynek keretében a G.... Kft. 2012. július 15-én összesen 15 rakomány Magyarországról Svédországba történő továbbításával bízta meg az alperest 2012. július 14-i, 15-i, 16-i és 17-i felrakással és július 17-i, 18-i, 19-i és 20-i lerakással.

Az alperes a felperes részére négy fuvarmegbízást adott 2012. július 13-i, 14-i, 15-i és 16-i felrakással Muronyból 4 x 24 tonna dinnye fuvarozására 2012. július 16-i, 17-i, 18-i és 19-i lerakással az A. S. AB részére, Helsinborg svédországi lerakóhelyre. A felperes a megbízások alapján a felrakóhelyen kiállt a gépjárművel és a dinnye rakományokat átvette az NC...229, NC...218, NC...210 és az NC...217 sorszámú CMR fuvarlevelek szerint. A négy fuvarozást a felperes elvégezte, amelynek keretében a címzett három fuvarozás tekintetében a dinnyerakományt kifogás nélkül átvette. A felperes által ...-188/...-967 forgalmi rendszámú szerelvénnel végzett fuvarozás esetén az NC...218 sorszámú fuvarlevél 18. rovatába 2012. július 17-én az átvételkor a címzett fenntartással élt, hivatkozva fényképfelvételekre.

A felperes a fuvardíjról fuvarozásonként 2.667,- euró összegről állított ki számlát 2012. szeptember 10-i fizetési határidővel. A felperes 2012. október 4-én felszólította az alperest az összesen 10.668,- euró fuvardíj megfizetésére.

Az alperes 2012. július 18-án 12 óra 10 perckor felszólamlást nyújtott be a ...-188/...-967 forgalmi rendszámú szerelvénnel történt fuvarozás során bekövetkezett árukár tekintetében, mellékelve fényképfelvételeket a dinnyékről és a csomagoláson lévő feliratról, amely szerint első osztályú, 186 kg nettó súlyú, 4 -7 kg-os nagyságú dinnye volt a kartondobozban. Az alperes a fényképekkel együtt továbbította az A. S. AB felszólamlását, amelyet a 2011. július 17-i érkezéssel 32 palettából álló küldemény sérülésével kapcsolatban terjesztett elő, amely szerint a felső raklapok megcsúsztak és ráestek az alsó raklapokra. A címzett 2012. július 18-án 10 óra 27 perckor küldött e-mailje szerint a

kár 574,- euró, amelyből 472,- euró volt a kifogásolt áru értéke és 102,- euró a szornírozás költsége a 48221 sorszámú kereskedelmi számlára hivatkozással. A G.... Kft. az A. S. AB cég részére a ...-188/...-967 forgalmi rendszámú szerelvénnel továbbított dinnyerakomány 9.257,47,- euró vételáráról számlát állított ki. A G.... Kft. az A. S. AB felé kibocsátott számlájában ezen rakomány vételárából 2012. november 14-én a kifogásolt 574,- euró értékű dinnyével kapcsolatban 2 % jutalék levonásával 562,52,- eurót írt jóvá. A G.... Kft. 2013. október 1-jén kelt nyilatkozata szerint a 2012. július 14-én keletkezett káresemény során az 574,- euró értékű áru megsemmisítésre került. A G.... Kft. igazolta, hogy a 2012. július 14-én feladott áruban keletkezett 574,- euró összegű kárát az alperesnek a 2012. szeptember 15-én feladott rakomány fuvardíjával kompenzálta.

Mivel az alperes a felperes felszólítására a fuvardíjakat nem fizette ki, ezért fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő, amely az alperes ellentmondása folytán perré alakult. Az alperes 2012. november 2-án 9.939,02,- eurót átutalt a felperes részére. Az alperes 574,- euró + áfa, összesen 728,98,- euróról kárszámlát állított ki 2012. október 31-én 2012. november 8-i fizetési határidővel és azt a felperesnek megküldte. A felperes a kárszámlát visszaküldte, vitatva az alperes kárigényét és annak beszámítását.

A felperes a módosított keresetében az alperest 543.022,- Ft fuvardíj és annak 2012. november 7-től számított a Ptk. 301/A. §-a mértékű késedelmi kamat és perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Kereseti kérelmének jogalapjaként a Ptk. 499. §, 488. § és 298. §-át, valamint az 1971. évi 3. tvr.-rel kihirdetett „Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény” (CMR) 1. cikk, 4. cikk, 5. cikk és 9. cikkét jelölte meg.

Előadta, hogy a mind a négy megbízást teljesítette, az erre vonatkozó számlákat kiállította, amiből az alperes 2012. november 6-án 9.939,02,- eurót fizetett meg a részére. Ezen összegből elszámolásra került 2012. szeptember 11-től 2012. november 5-ig 213,76,- euró kamatra, 180.975,- Ft ügyvédi munkadíjra, 88.635,- Ft a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmének eljárási díjára és 8.795,64,- euró a tőketartozásra. Ebből következően az alperes tőketartozása 2012. november 6-án 1.872,36,- euró összegre, azaz 543.022,- Ft-ra csökkent.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, beszámítási kifogást terjesztett elő a kárigényével kapcsolatban, amelyet a CMR 17. cikk 1. és 25. cikk 1. pontjára alapított.

Előadta, hogy a felperesnek adott fuvarmegbízások közül a ...-188/...-967 forgalmi rendszámú szerelvénnel végzett fuvarozás során a címzett által megállapított árukár keletkezett, ennek tényét a címzett 2012. július 17-én az ...218 sorszámú fuvarlevélre a fuvarozóval együtt feljegyezte. Kiállításra került egy reklamációs nyomtatvány, amelyet a G.... Kft. az alperes részére továbbított a lerakodást követően, mely szerint a felső raklapok megcsúsztak és ráestek az alatta lévő raklapokra. Ezen felszólamlást továbbította aznap a felperes részére, jelezve, hogy árukár várható. A címzett 2012. július 17-én és 18-án az árukár tényét a fuvarozóval együtt megállapította, erről igénybejelentést tett 2012. július 18-án, megjelölve az árukár tényét és összegét is, az erre vonatkozó dokumentumokat megküldte az alperes a felperes részére. Mivel 729,- euró összegű kára keletkezett, ezért a felperesnek járó fuvardíjból ezen összeget levonva a különbözetet fizette meg.

A Fővárosi Törvényszék a 2014. június 17-én kelt 8.G.42.358/2012/22. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 543.022,- Ft-ot és annak 2012. november 7. napjától 2013. június 30. napjáig számított a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű kamatát, 2013. július 1. napjától a megfizetés napjáig számított a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékű kamatát és 197.475,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a peres felek között nemzetközi közúti árufuvarozási szerződések jöttek létre. A becsatolt fuvarlevelekből megállapította, hogy a címzett három esetben fenntartás nélkül vette át az árut, míg a ...-188/...-967 forgalmi rendszámú szerelvénnel végzett fuvarozás esetén az NC...218 sorszámú nemzetközi fuvarlevél 18. rovatában 2012. július 17-én, az átvételkor, a címzett fenntartással élt, hivatkozva a fényképfelvételekre.

Az elsőfokú bíróság az alperes beszámítási kifogása körében vizsgálta, hogy a fuvarozás során árukár bekövetkezett-e és milyen mértékben, valamint a fuvarozói felelősség, illetőleg a felperesnek a beszámítási kifogás körében előterjesztett fuvarozó felelősség alóli mentesülése tekintetében hivatkozott okok fennállását.

A felperesi indítványra meghallgatott **S. Z.** tanúvallomásában előadta, hogy az alperes alkalmazottjával, **G. K.**ával, abban állapodott meg, hogy amennyiben a címzett jelzi a kár konkrét összegét, akkor megkeresi, hogy az alperes a biztosító társaságot értesítse. Közölte az alperessel, hogy nem látja a fényképfelvételeken az áru sérülését. **M. N.** gépkocsivezető a tanúvallomásában alátámasztotta, hogy a fényképfelvételeken láthatóan a kartonok megsérültek, elmozdultak és súrlódtak egymáshoz. A fényképfelvételek készítésére nem emlékezett, a felrakóhelyen a fuvarlevél 18. rovatában a címzett fenntartást vezetett. A fényképfelvételek alapján úgy nyilatkozott, hogy a dobozban legfeljebb 5-6 dinnye sérülhetett meg. Elmondta, hogy az áru átadásakor jegyzőkönyv felvételére nem került sor és lerakodáskor a címzett 4 kartont félretett, melyet a fuvarlevélre felírtak. A peres felek a 2014. június 17-én tartott tárgyaláson úgy nyilatkoztak, hogy bizonyítási indítványuk nincs és a rendelkezésre álló iratok alapján kérték határozat hozatalát.

A CMR 17. cikk 1. pontja szabályozza a fuvarozó felelősségét. A fényképfelvételek alapján az áru csomagolásának a sérülése állapítható meg, valamint a becsatolt iratokból az, hogy a címzett a nemzetközi fuvarlevél 18. rovatában az átvételkor a fenntartását közölte. Mivel a címzett és az alperes 2012. július 18-án küldött felszólamlást, ezért megállapítható, hogy a kárigényt a CMR 30. cikkében foglalt határidőben közölték. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy az áru sérüléséről jegyzőkönyvet nem vettek fel, a címzett és a fuvarozó együttesen nem vizsgálta meg a sérült kartondobozokban az áru állapotát. A fényképfelvételek alapján nem állapítható meg a dinnye sérülése, annak mértéke. Kárszakértői jelentés sem készült, ennek hiányában nem került bizonyításra az, hogy a címzett szerint megjelölt 574,- euró kár keletkezett.

A felperes a CMR 17. cikk 4.b) és 4.c) pontjaira hivatkozott mentesülési okként. Az alperes a CMR 17. cikk 1. pontja szerinti felperesi felelősséget az áru sérülése tekintetében nem bizonyította, mivel a fényképfelvételek ténylegesen az áru sérülését nem, csak a csomagolásnak a sérülését mutatja; nem bizonyította továbbá a CMR 18. cikk 2. pontja alapján azt sem, hogy az áru sérülését sem a csomagolás, sem a feladó által végzett felrakás nem okozhatta. A gépjárművezető tanúvallomása alapján megállapította, hogy a címzett nem okozhatta a csomagolás sérülését, a tanúvallomásában elismerte, hogy a lerakáskor megállapítható volt, hogy elcsúsztak a raklapok. Az alperes megbízójának a nyilatkozata szerint megsemmisítésre került az áru, ugyanakkor erről jegyzőkönyv felvételére nem került sor, ami alapján megállapítható lenne a sérült áru mennyisége, annak igazolása. Nem áll rendelkezésre olyan okirat sem, amiből a sérült áru visszaszállítása és a sérülés mértéke megállapítható lett volna. Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a beszámítási kifogást elutasította és a felperesnek az alperes által fizetett összeg Ptk. 293. §-a szerinti elszámolását figyelembe véve, a keresetnek megfelelően kötelezte az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását.

Előadta, hogy 729,- eurót a szállított áruban bekövetkezett kár miatt nem fizetett meg.

Az elsőfokú eljárás során álláspontjának igazolására csatolta a **G.... Kft.** számláját, amely igazolta a szállított dinnye ellenértékét; a címzett reklamációját, amelyben rögzítésre került a szállított dinnye megsérülésének ténye és a bekövetkezett kár mértéke; a **G.... Kft.** által a címzett felé kiállított

jóváíró számlát; a G.... Kft. nyilatkozatát a szállítmány sérüléséről és a bekövetkezett kár összegéről, valamint arról, hogy a perbeli fuvarozás során bekövetkezett káresemény kapcsán a G.... Kft. az alperessel szemben beszámítással élt; az alperes és a G.... Kft. között létrejött keretszerződést; a felrakott árurol, illetve a kárral érintett árurol készített fényképfelvételeket és a felek közötti e-mailváltást, amelyben az alperes a kár bekövetkezéséről időben tájékoztatta a felperest.

Mindezeket a bizonyítékokat az elsőfokú bíróság jogszabályellenesen nem vette figyelembe arra hivatkozással, hogy kárfelvételi jegyzőkönyv kiállítása nem történt.

A fuvarozó felelősségével kapcsolatban hivatkozott a CMR 8. cikk 1. pontjára és a 9. cikk 2. pontjára. Előadta, hogy a meghallgatott M. N. tanú elmondta, hogy a felrakás normálisan, zökkenőmentesen zajlott le, azonban a címzettnek történő kiszolgáltatáskor „négy kartont félretettek... a fuvarlevélre ráírták”. Az átvétel helyszínén a felperes mint fuvarozó és a címzett tartózkodott. A káreseményt észlelve a fuvarlevélen feltüntetésre került az áru csomagolásán bekövetkezett sérülés, valamint fényképfelvételek elkészítésével is igazolta annak bekövetkezését. Ugyanakkor a dinnye összetörésére már abból az egyszerű tényből is lehet következtetni, hogy amennyiben a dinnyeszállításra alkalmas igen erős szerkezetű kartondobozok összetörtek, megsérültek, akkor lehetetlen, hogy a benne lévő dinnye sértetlen maradjon.

A felperes mint fuvarozó a CMR 17. cikk 1. pontja alapján felelős az áru részleges megsemmisüléséért. A felperes a per során ezen felelőssége alóli mentesülési okot nem bizonyított. Megjegyezte, hogy a CMR nem írja elő a kárfelvételi jegyzőkönyv készítését, csak arra kötelezi a fuvarozót, hogy az esetleges káresemény bekövetkezését igazolható módon dokumentálja. Álláspontja szerint nem az alperes felelőssége az, hogy a felperesi fuvarozó nem vett fel a helyszínen megfelelő kárfelvételi jegyzőkönyvet, ezt a körülményt az alperes terhére nem lehet értékelni. Az általa csatolt okiratok megfelelően bizonyítják a kár bekövetkezését és annak összecszerűségét, ezért alkalmas arra, hogy beszámításra kerüljön a felperesi követeléssel szemben.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, annak helytálló indokaira tekintettel.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és megalapozott jogi indokolással marasztalta az alperest.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján okszerűen értékelte és mérlegelte, határozata a Pp. 221. § (1) bekezdésének teljes egészében megfelel.

Az alperes a fellebbezésében olyan tényt vagy körülményt nem jelölt meg, amely az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatására alkalmas lenne.

Az alperes fellebbezésben tett állításával szemben az általa felsorolt okiratokat az elsőfokú bíróság a döntése során figyelembe vette, mert mindezeket, valamint a tanúvallomásokat értékelve jutott arra a következtetésre, hogy azok nem bizonyítják a bekövetkezett kárt, amivel a másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett. Az alperes a fellebbezésében maga is nem az áruban bekövetkezett kárról tett nyilatkozatot, hanem arról, hogy a fuvarlevélen feltüntetésre került az áru csomagolásában bekövetkezett sérülés. Önmagában a csomagolás sérülése nem jelenti azt, hogy az áru is megsérült vagy, hogy mind a négy kartonban lévő áru teljes egészében megsérült volna. A címzett által küldött holland nyelvű felszólamlás alperes által csatolt példányán kézírással magyar

fordításként az szerepel, hogy „felső raklapok megcsúsztak és ráestek az alatta lévő raklapokra.” Ez is csak a csomagolás sérülésének a bizonyítására alkalmas, azonban az áruban bekövetkezett kárt nem bizonyítja.

M. N. gépkocsivezető tanúvallomásában is a raklapok, illetőleg a dobozok pici megdőléséről nyilatkozott, azaz a karton sérülést támasztotta alá, továbbá előadta, hogy a dobozokból a dinnye leve nem folyt.

Helyesen hivatkozott az alperes a fellebbezésében arra, hogy a CMR kárfelvételi jegyzőkönyv készítését nem írja elő, azonban a fuvarozás során kialakult az a gyakorlat, hogy a címzett a fuvarozó jelenlétében veszi fel a kárfelvételi jegyzőkönyvet, mert ezzel egyértelműen tudja bizonyítani a bekövetkezett kárát. Az esetlegesen bekövetkezett káresemény bizonyítására azonban az alperes által csatolt és a fellebbezésben is hivatkozott okiratok nem alkalmasak.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - annak helytálló indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperesnek a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetnie. A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján mérsékelt összegben állapította meg, figyelemmel a ténylegesen elvégzett ügyvédi munkára.

Budapest, 2015. év április hó 9. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsánna s.k.
előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő